

ŚWIETLICOWO

maj - czerwiec 2023

DWUMIESIĘCZNIK

Nr 32

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Wiosna wokół nas

Nie bez powodu wiosna uważana jest za najpiękniejszą porę roku. Pojawiają się pierwsze wiosenne kwiaty, słońce przygrzewa coraz mocniej. Przyroda budzi się do życia. Jest to czas na wiosenne porządki. Na zajęciach plastyczno-wychowawczych rozmawialiśmy na temat zmian zachodzących w przyrodzie. O tym jakie prace porządkowe wykonujemy na działkach i w ogrodach. Jak ważne jest dbanie o otaczającą nas przyrodę. Celem zajęć było również uświadomienie dzieciom, że przyroda ma swój rytm, a życie zgodnie z nim zapewnia człowiekowi spokój i wewnętrzną harmonię.

Zapraszamy do galerii zdjęć:

17 kwietnia ŚRODOWISKOWĄ ŚWIETLICĘ SOCJOTERAPEUTYCZNĄ W ŚWILCZY odwiedziły zuchy z 5. Gromady Zuchowej „POSZUKIWACZE SKARBÓW” 😊

oraz harcerze z Drużyny Harcerskiej przy Szkole Podstawowej im. św. Jana Kantego w Świlczy.

Spotkanie integracyjne odbyło się w miłej atmosferze, było okazją do wspólnych gier stolikowych i zabaw zręcznościowych.

ZMIENIAMY SIĘ DLA WAS!!!

Uruchamiamy dwujęzyczną świetlicę socjoterapeutyczną.

W ramach tego przedsięwzięcia wprowadzamy język angielski i niemiecki.

Komunikatywne używanie języków poprzez gry, zabawy ruchowe, piosenki, historyjki i karty obrazkowe.

Połączymy naukę z doskonałą zabawą!

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Ruszaj się! To zdrowe!

Dzisiaj dominującym problemem wśród dzieci i młodzieży jest siedzący tryb życia, który zaczął u nich powodować rozwój chorób cywilizacyjnych już w młodym wieku. Formą przeciwdziałania mogą być zajęcia sportowe, które przyczyniają się do wielu pozytywnych zmian w rozwoju funkcjonowania organizmu dziecka. Zapobieganie rozwojowi wad postawy, poprawa koordynacji, umacnianie więzi między uczestnikami, nauka pokory i wytrwałości, wzmaganie umiejętności behawioralnych, a także rozładowanie napięcia emocjonalnego, co ma pozytywny wpływ na zachowanie dziecka, to kolejne pozytywne aspekty, które wynikają z zajęć sportowych.

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Na ratunek Ziemi

W dniach 17 i 18 kwietnia 2023 r. odbyły się zajęcia pt. „Dzień Ziemi – Zainwestuj w naszą planetę”.

Celem zajęć było:

- uświadamianie znaczenia obchodów Dnia Ziemi - 22 kwietnia, które w tym roku jest zatytułowane „Zainwestuj w naszą planetę”
- zachęcanie do czynnego udziału w działaniach na rzecz ochrony środowiska,
- uświadamianie szkodliwego oddziaływania odpadów na środowisko przyrodnicze, wyjaśnianie pojęć: ekologia, recykling, segregacja,
- uświadamianie konieczności segregacji śmieci i znaczenie recyklingu.

Obejrzenie filmu edukacyjnego pt. „Odpady, segregacja odpadów, Dzień Ziemi”.

Rozmowa na temat „Jak dbamy o środowisko”? (zagrożenia i konieczność ochrony naszej planety).

Wypełnianie kart pracy: wypisanie pomysłów, które można zrealizować dla ziemi oraz zaproponowanie akcji, jaką można przeprowadzić, by chronić naszą planetę.

Wykonanie pracy manualnej: wyklejanie kulkami bibuły kuli ziemskiej.

Odpowiednie pokolorowanie koszy na śmieci i posegregowanie odpadów, jakie możemy do nich wrzucić.

Zapraszamy do galerii zdjęć:

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Na ratunek Ziemi

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Pysznie i zdrowo

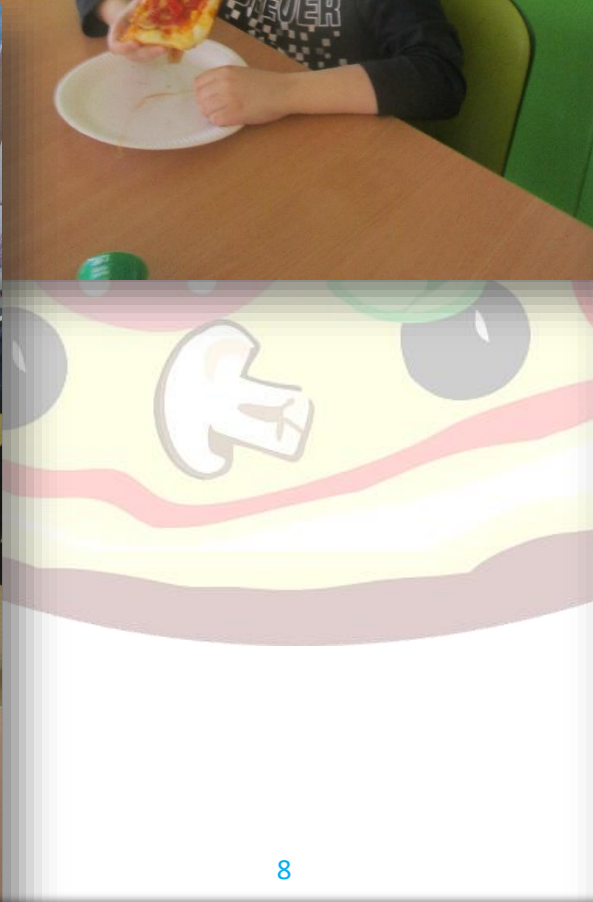
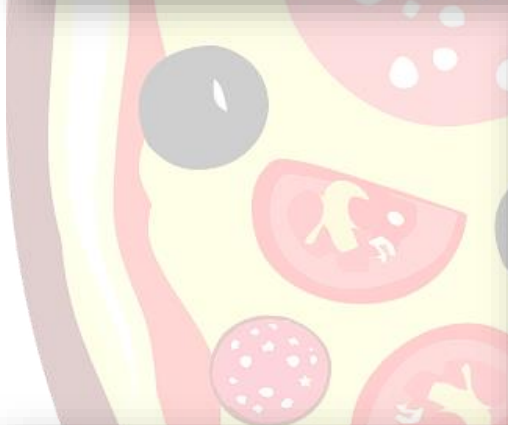
Nie od dziś wiadomo, że warzywa i owoce nie należą do ulubionych produktów w menu dziecka. Królują niezdrowe przekąski. Dzieci zajadają się jedzeniem typu fast food, słodyczami i chipsami.

Dlatego warto od najmłodszych lat wpajać dzieciom dobre nawyki żywieniowe. Dieta ma ogromny wpływ nie tylko na nasze zdrowie, ale również samopoczucie. Na zajęciach w świetlicy nauczyliśmy się jak przygotować samodzielnie zdrowy posiłek. Dzieci uwielbiają działać! Pod czujnym okiem wychowawców uczestnicy Środowiskowej Świetlicy Socjoterapeutycznej w Świlczy przygotowywali pizzę.

Dzieci nauczyły się kilku ważnych zasad:

- obchodzimy się ostrożnie z przyrządami potrzebnymi do przygotowania posiłku
- pamiętamy o zachowaniu higieny
- przed posiłkiem myjemy ręce
- pamiętamy o kulturze zachowania się przy stole
- zawsze po posiłku sprzątamy
- samodzielnie przygotowanie jedzenia jest źródłem satysfakcji i uczy samodzielności
- domowe jedzenie jest pyszne i ZDROWE!

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Zdrowe odżywianie kluczem do dobrego rozwoju dziecka

W okresie dojrzewania dziecka powinno się dbać o odpowiednio zbilansowany sposób odżywiania, który determinuje zdrowy rozwój dziecka. Pod pojęciem „zbilansowanego sposobu odżywiania” powinno rozumieć się taki sposób żywienia, który pokrywa wszystkie zapotrzebowania na składniki odżywcze.

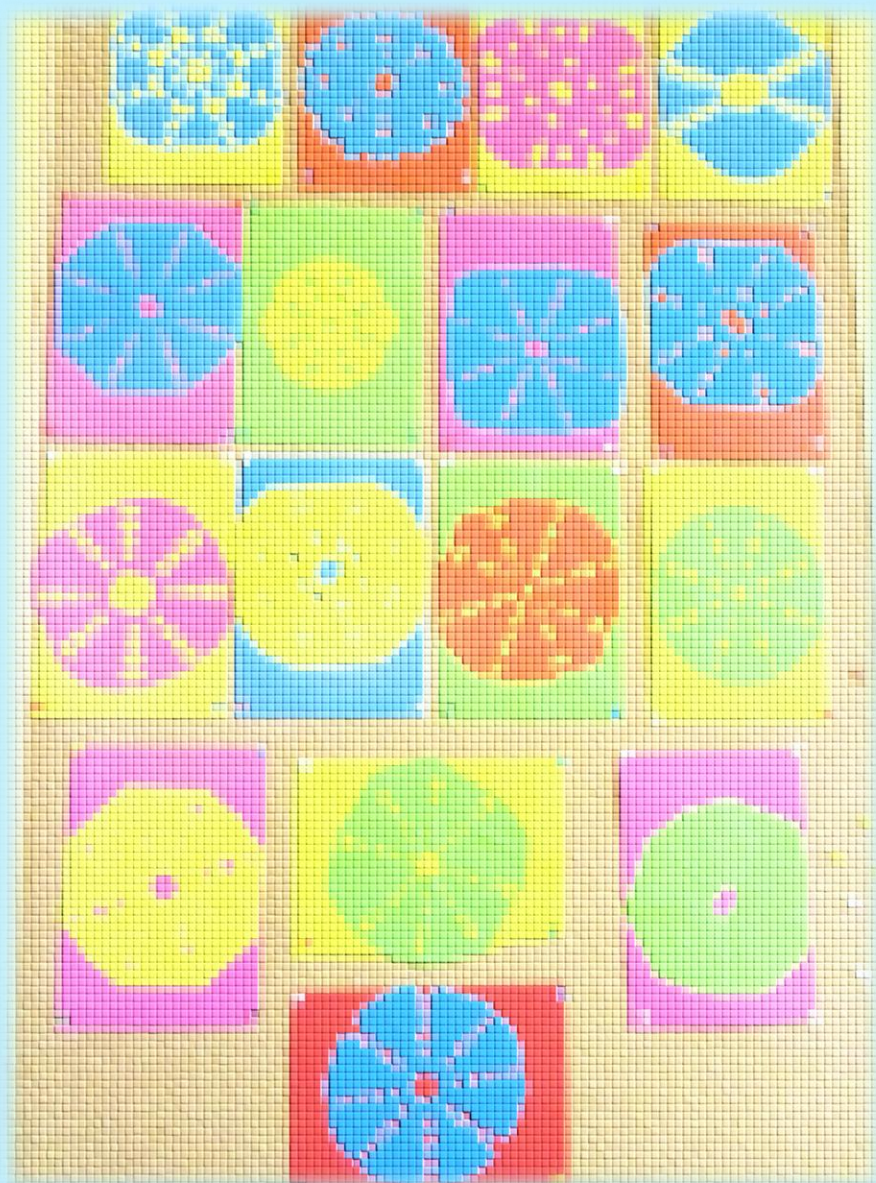
Środowiskowa Świetlica Socjoterapeutyczna w Świlczy zapewnia dzieciom dostęp do zajęć sportowych, ponad to organizowane są zajęcia dla dzieci, które uczą ich zdrowego sposobu odżywiania się.

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Kolorowy świat

Pierwsze miesiące życia niemowlaka to odkrywanie kolorów. Zaraz po przyjściu na świat noworodek ma bardzo ograniczoną paletę barw. Rozróżnia tylko bardzo kontrastujące ze sobą tony, czerń i biel. Dopiero w kolejnych etapach życia zaczyna rozróżniać coraz więcej barw, a po ukończeniu 6 miesięcy życia wzrok jest już w pełni rozwinięty. Aby stworzyć dziecku optymalne warunki rozwoju należy otoczyć dziecko kolorami, które będą działały kojąco i wyciszająco, najlepiej naturalne, stonowane barwy, takie jak szarość czy biel. Kolory intensywne działają stymulująco, ale należy pamiętać, że mogą również wywoływać u dziecka niepokój. Dlatego warto znać znaczenie kolorów.

- Zielona barwa działa uspokajająco, relaksuje, pozwala odpocząć oczom.
- Czerwony kolor silnie pobudza, może wywoływać drażliwość.
- Niebieski działa uspokajająco, sprzyja relaksowi i odpoczynkowi.
- Żółty działa pobudzająco, ale nie w sposób agresywny, w przeciwieństwie do czerwieni.
- Czarny to kolor, który może powodować u dzieci smutek i pogorszenie nastroju.
- Kolory wpływają korzystnie na rozwój dziecka, dlatego najmłodszy powinni otaczać się kolorami.

W swojej pracy często prowadzimy z dziećmi zajęcia sensoryczne z użyciem różnych kolorów, tak aby dzieci mogły odkrywać świat i prawidłowo się rozwijać. Dbamy również o piękny wystrój naszej świetlicy, bo wiemy, że kolory, którymi się otaczamy mają ogromny wpływ na nasze samopoczucie.

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Majowe Święta - dni, o których należy pamiętać!

Maj jest miesiącem szczególnym dla Polaków. Obchodzimy święta, które upamięniają ważne wydarzenia, zapisane w historii naszego państwa.

W ostatnim tygodniu kwietnia wychowankowie Środowiskowej Świetlicy Socjoterapeutycznej w Świlczy wzięli udział w zajęciach o charakterze patriotycznym. Dzieci poznały wydarzenia z historii Polski związane z Konstytucją 3 Maja, wykonały prace plastyczne przedstawiające symbole narodowe, rozwiązywały krzyżówki oraz kodowanki. Specjalnie na tę okazję została przygotowana gazetka okolicznościowa.

Świetlica zorganizowała konkurs historyczny pn. „Święta Majowe”.

Laureatami konkursu zostali:

- I miejsce – Aleksandra Nicpoń
- II miejsce – Milena Batóg
- III miejsce – Tomasz Jakubowski

Wszystkim gratulujemy!

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Historia jest ciekawa – warsztaty z IPN

Świadomość przynależności dzieci do narodu polskiego należy rozwijać od najmłodszych lat, szczególnie w dzisiejszych czasach, gdy coraz więcej młodych ludzi opuszcza nasz kraj. Wartości, za które oddawali życie nasi dziadkowie odchodzą powoli do lamusa. Kształtowanie postaw patriotycznych służy identyfikacji narodowej i kulturowej, przygotowuje do życia w społeczeństwie, wpływa na kształtowanie więzi z krajem. Trzeba je budować poprzez działalność dydaktyczno-wychowawczą. Przekazywanie treści patriotycznych jest obowiązkiem każdego wychowawcy.

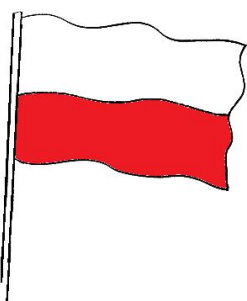
Już w grupie najmłodszych dzieci można budzić przywiązanie do Ojczyzny i uczyć dostrzegać jej piękno. Można to czynić na wiele różnych sposobów.

Po raz drugi zaprosiliśmy do naszej świetlicy Panią **Katarzynę Kyc** – pracownika Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie, która przybliżyła dzieciom wiedzę o naszych symbolach narodowych. Do symboliki narodowej zaliczamy: godło, barwy państwowe, herby miast i sztandary. Realizując tematykę, nasz gość zwrócił uwagę na szacunek względem tych symboli. Treści związane z symboliką narodową są wdzięcznym materiałem wiążącym najmłodszych z ojczyzną. Ich barwność i tajemnicza symbolika stanowiąca ich treść, działają korzystnie na wyobraźnię i emocje, pomagają w tworzeniu estetycznego obrazu Polski.

Prowadząc edukację patriotyczną staramy się kształtować postawę dzieci tak, aby w przyszłości słowa „Polak” i „Ojczyzna” wypowiedały z najgłębszą dumą.

Polskie Symbole Narodowe

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Dzień Dziecka

1 czerwca to dzień szczególny, w którym obchodzimy Dzień Dziecka. Międzynarodowy Dzień Dziecka został ustanowiony przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dla upowszechniania ideałów i celów dotyczących praw dziecka, zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych. W Polsce po raz pierwszy obchody tego dnia odbyły się jeszcze przed II wojną światową, w roku 1929, po wojnie zaś wznowiono je od 1952 roku. W roku 2000 został powołany urząd Rzecznika Praw Dziecka. Mimo że od lat dzieci są oczkiem w głowie różnych instytucji międzynarodowych i państwowych, nadal padają one ofiarą przemocy w różnych miejscach na świecie, jak choćby w sąsiedniej Ukrainie, ogarniętej wojną od ponad roku.

Środowiskowy Dzień Dziecka, który zorganizowała Środowiskowa Świetlica Socjoterapeutyczna rozpoczął się przemówieniem Dyrektora Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Świlczy – **Pani Benedykty Piątek**.

Wśród zacnego grona gości zaproszonych wraz z dziećmi byli: **Pan Adam Dziedzic – Wójt Gminy Świlcza, Pan Sławomir Styka – Zastępca Wójta Gminy Świlcza, Radni Rady Gminy Świlcza, Pan Wojciech Słowik – Sekretarz Gminy Świlczy, Dyrektor ZWIK – Pan Piotr Misiewicz, wolontariusze świetlicy, pracownicy Urzędu Gminy, pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej i innych jednostek samorządu terytorialnego w Świlczy.**

W związku z tym wydarzeniem podopieczni Środowiskowej Świetlicy Socjoterapeutycznej w Świlczy przygotowali część artystyczną – przedstawienie słowno-muzyczne pn. „Jacy jesteśmy naprawdę”.

Wychowankowie świetlicy wręczyli z okazji Dnia Matki i Dnia Ojca własnoręcznie wykonane na zajęciach lampiony oraz laurki. Obecni odśpiewali na cześć rodziców „Sto lat”.

Po występie czekał na gości gorący poczęstunek, na który składały się kielbaska z grilla, kielbaska bałkańska oraz kaszanka w kapuście.

Dzieci korzystały z przygotowanych, specjalnie z okazji ich święta, atrakcji. Brały udział w zabawach z chustą animacyjną, tunelem, liną, kolorowymi piętckami, hula hop, makaronami, rekwizytami gimnastycznymi. Były również bańki mydlane, układy taneczne przy muzyce, skoki w workach, bieg w podwójnych gaciach, podwójne narty, wyścig z jajkiem, przeciąganie liny, budowanie drewnianej wieży Jenga oraz łowienie rybek.

Ogromnym zainteresowaniem cieszyła się dmuchana zjeżdżalnia oraz szachy XXL. Dla miłośników sztuki został zorganizowany konkurs plastyczny – Galeria sztuki ulicznej pn. „Wyraź siebie”.

Najmłodszy wzięli udział w konkursach sportowych: w wyścigu rowerowym na torze, skokach przez skakankę na czas, zawodach króla strzelców, wyścigu na rolkach, wyścigu na hulajnogach na terenie miasteczka ruchu. Na zwycięzców czekały atrakcyjne nagrody.

Nagłośnienie oraz świetna oprawa muzyczna to zasługa DJ – **Pana Sylwestera Styki**.

Z okazji Dnia Dziecka składamy wszystkim dzieciom najlepsze życzenia: dobrych wyników w nauce, które zapewnią wam jak najlepszy start w dorosłym życiu, dorastania w zdrowiu i uśmiechu. To właśnie uśmiech dziecka jest dla nas, pracowników naszej świetlicy, najlepszą nagrodą.

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Dzień Dziecka

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Dzień Dziecka

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Bezpieczne wakacje – spotkanie ze Strażą Gminną

Niebawem rozpoczynają się wakacje szkolne. Zapowiada się piękna pogoda, więc dzieci będą spędzać mnóstwo czasu na zabawach na świeżym powietrzu. Podczas zabawy nie wolno zapominać o bezpieczeństwie, dlatego po raz kolejny zaprosiliśmy do naszej świetlicy Straż Gminną, aby raz jeszcze przypomnieć dzieciom zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas zabawy na świeżym powietrzu, zarówno na własnym podwórku, jak i na wyjazdach wakacyjnych w góry czy nad morze.

Szkolenie przeciwpożarowe

Podstawową zasadą podczas zagrożenia pożarowego jest zachowanie spokoju oraz słuchanie poleceń.

Zaprosiliśmy do Naszej Świetlicy Pana Pawła Piróga, który przedstawił dzieciom zasady zachowania podczas alarmu przeciwpożarowego, a następnie wspólnie z wychowawcami Świetlicy przeprowadził próbę ewakuacyjną. Dzieci słuchając poleceń wydawanych przez wychowawcę bezpiecznie opuściły budynek Świetlicy podczas alarmu i zebrały się w wyznaczonym miejscu zbiórki. Dzieci dowiedziały się również w jaki sposób postępować w przypadku oparzenia, ukąszenia przez pszczołę lub innego zagrożenia, jak się zachować i pod jaki numer zadzwonić (112).

MATEUSZ

Imię prawdę
ci powie...

Pochodzenie imienia

Mateusz jest to imię pochodzenia hebrajskiego, od słowa Mattania (dar Jahwe, dar Boży). W Polsce występuje od XII wieku.

Znaczenie imienia

Mateusz jest niezwykle odpowiedzialny, prawdomówny oraz dobroduszny. Ma ogromne poczucie sprawiedliwości i chętnie niesie pomoc innym. Raz podjęte ustalenia i raz dane słowo realizuje z żelazną konsekwencją. Nawet, jeśli miałoby mu to przynieść straty. Ma bardzo silną wolę, często jednak jest nadmiernie uparty i konserwatywny. Zdarza mu się przy tym zbyt szybko reagować i mówić dokładnie to, co pomyśli, bez owijania w bawełnę. Bliskich nieustannie moralizuje i ingeruje w nieswoje sprawy. W sferze uczuciowej jest aktywny oraz zgodny ze swoimi zasadami moralnymi. Nie uznaje wolnych związków i wolnej miłości. Dąży za to do zbudowania trwałych relacji opartych na szczerości, oddaniu i zaufaniu.

Predyspozycje zawodowe

Ponieważ jego główną misją życiową jest niesienie pomocy i obrona niesłusznie atakowanych, Ma teusz zrealizuje się w zawodach prawniczych i związanych ze sprawiedliwością a także aktorstwo.

Imieniny

Mateusz imieniny obchodzi 22, 27 stycznia, 27 marca, 8 kwietnia, 11, 21 września, 12, 13 listopada, 27 grudnia.

Najbardziej popularną datą obchodzenia imienin Mateusza jest 21 września.

Formy obcojęzyczne

Mathaeus, Matthaeus (łac.), Matthew, Mathew (ang.), Matthaeus (niem.), Mathieu (fr.), Mateo (hiszp.), Matteo (wł.), Matfej, Matvej, Mateuš (ros.), Matouš (czes.), Matúš (słowac.), Mateja, Matija (połud.-słow.)

JULIA

Pochodzenie imienia

Julia jest to imię pochodzenia rzymskiego, imię to stało się popularne od czasów Juliusza Cezara. Protoplastą rzymskiego rodu Juliuszów miał być Julus, syn legendarnego Eneasza. Jako żeńska forma imienia Juliusz oznacza: promienista, młoda. W Polsce występuje od XVIII wieku.

Znaczenie imienia

Julia jest uwodzicielską kobietą, pełną majestatu i wdzięku. Potrafi do tego być skryta i nieśmiała. Aby nie pokazać po sobie emocji, wyhamowuje swoje reakcję do tego stopnia, iż może się wydawać nieczuła lub obojętna. Posiada dar przewidywania wielkich etapów w swym życiu. Nie wygłasza innym moralizatorskich mów, ani nie robi wyrzutów. Jej zachowanie pozostaje pełne godności, taktu i poszanowanie przyjętych zwyczajów. Przywiązuje dużą wagę do przyjaźni i nie wartościuje przyjaciół ze względu na płeć. Ciężko przeżywa zdradę lub porzucenie, gdyż jest wrażliwa na porażki, zwłaszcza uczuciowe. Marzy o księciu z bajki, ale nie czeka na niego wiecznie. Adoratorów poddaje jednak wnikliwej selekcji.

Predyspozycje zawodowe

Julia najlepiej czuje się w roli pani domu. Może też być dobrym prawnikiem, aktorką lub modelką.

Imieniny Julia imieniny obchodzi 8 stycznia, 12, 16, 17, 27, 28 lutego, 8, 16 marca, 8, 16 kwietnia, 22 maja, 12, 19 czerwca, 2, 4, 27, 30 lipca, 2, 10 września, 18 października, 10, 11, 13 grudnia.

Najbardziej popularną datą obchodzenia imienin Julii jest **22 maja**.

Formy obcojęzyczne

Julia (ogólnie przyj. forma), Julie (ang., fr., niem.), Giulia (wł.), Julija (ros., połud.-słow., litew.), Jyyli (fiń.)

FRANCISZEK

Pochodzenie imienia

Franciszek to imię pochodzenia germańskiego. Wywodzi się od słowa frank (wolny) i oznacza człowieka wolnego, z plemienia Franków. Pierwszy raz imię to nosił św. Franciszek z Asyżu. Jego matka była Francuzką i nazywała syna Francesco co po włosku oznacza Francuzik.

Znaczenie imienia

Franciszek to mężczyzna o podwójnej naturze, popadający w skrajności. Lubi udowodniać, że ma rację, chociaż w głębi duszy się waha. Na zewnątrz zawsze zdecydowany i pewny siebie. Wykazuje niespotykaną wytrwałość w pracy, czy wręcz upór. Jest niesamowicie precyzyjny i rzetelny. Próby nacisku lub ponaglenia go wywierają jednak odwrotny do zamierzonego efekt – jego trzeba otaczać uznaniem oraz przyjaźnią, a świetnie poradzi sobie z każdym zleceniem. Franciszek jest nadto człowiekiem o wielkim sercu i doskonałym podejściu do dzieci. Wśród znajomych cieszy się sporym uznaniem oraz szacunkiem. Jest przywiązany do tradycji i dba o wartości. Łatwo jednak go urazić nietrafionym żartem bądź pochopną uwagą.

Predyspozycje zawodowe

Franciszek przejawia talenty i zamiłowanie do muzyki, aktorstwa, literatury, pedagogiki i teologii.

Imieniny

Franciszek imieniny obchodzi 24, 29 stycznia, 4, 17 lutego, 2, 9 marca, 2 kwietnia, 2, 11 maja, 4, 12, 16, 17, 20, 29 czerwca, 14 lipca, 4, 20, 21 sierpnia, 16, 17, 20, 25, 29, 30 września, 3, 4, 10, 29 października, 13, 24, 27 listopada, 3, 22 grudnia.

Najbardziej popularną datą obchodzenia imienin Franciszka jest **4 października**.

Formy obcojęzyczne

Francis (ogólnie przyjęta forma), Frank (ang.), Franz, Franziskus (niem.), François (fr.), Francisco, Franco (hiszp.), Francesco (wł.), Franko (ros.), František (czes., słowac.), Ransu, Frans (fiń.), Ferenc (węg.).

JAN

Pochodzenie imienia

Jan jest to imię pochodzenia hebrajskiego, od słów Jehu (Jahwe) i channah (łaska). Oznacza: cieszący się boską łaską.

Znaczenie imienia

Jan jest sprawiedliwy i pracowity. Szanuje obyczaje, kulturę i doświadczenia ludzi. Charakteryzuje go wyjątkowa inteligencja. Potrafi robić dziesięć rzeczy naraz, i to robić dobrze. Jest zarazem obiektywny i subiektywny, pełny pewności siebie i względnej nieśmiałości. Przez swój upór często sprzeciwia się, gdy proponuje mu się coś nowego. Po prostu od początku wydaje mu się, że zna najlepszy sposób postępowania. Trudno go przekonać, zwłaszcza że często ma rację. Jan jest doskonałym organizatorem, ale ma jedną wadę: chce wszystko robić sam. Wobec wszystkich jest hojny i szczery, ale wydaje się zanadto inteligentnym, aby być w pełni ludzkim. Czasem ciężko z nim wytrzymać. W miłości wierny i oddany.

Predyspozycje zawodowe

Zawodami odpowiednimi dla Jana są nauczyciel, leśnik, inżynier, rzemieślnik.

Imieniny

Jan imieniny obchodzi 10, 17, 23, 25, 27, 31 stycznia, 4, 5, 8 lutego, 5, 8, 17, 27, 28, 30 marca, 7, 13 kwietnia, 6, 10, 12, 15, 16, 18, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 30 maja, 12, 16, 22, 24 czerwca, 20, 21, 29 sierpnia, 3, 11, 13, 17, 20, 21, 26, 28 września, 1, 2, 3, 9, 19, 20, 23 października, 11, 12, 13, 24, 26 listopada, 4, 14, 21, 23, 27 grudnia.

Najbardziej popularną datą obchodzenia imienin Jana jest **24 czerwca**.

Formy obcojęzyczne

Joannes, Ioannes, Johannes (łac.), Joannis (gr.), John (ang.), Johann, Johannes, Jahn, Hans, Hannes (niem.), Jean (fr.), Juan (hiszp.)

EWA

Pochodzenie imienia

Ewa to imię pochodzenia hebrajskiego, od słów hajja (być) lub hawwa (wzięta od męża albo dająca życie). Według Biblii jest to imię pierwszej kobiety stworzonej z żebra Adama. Przypuszcza się również, że może ono pochodzić od imienia najwyższej bogini przedhebrajskich mieszkańców Kanaanu. W dawnych czasach imię to było źle widziane – ciążył na nim grzech pramatki Ewy, która złamała zakaz Boży.

Znaczenie imienia

Ewa to odpowiedzialna i rozsądna kobieta, która posiada naturę pełną czułości i miłości. Niezwykle poświęca się w każdej pracy i przykłada do powierzanych jej obowiązków. Jest zdecydowaną realistką o wzniosłych idealach. Bywa, iż wiele sił i czasu poświęca potrzebującym. Najczęściej kieruje się dobrem innych i najważniejsza jest dla niej radość dawania. Ceni sobie jednak swoją nietykliwość, czy czasami wręcz samotność. Jest przy tym dość skryta i zdarza jej się zamykać w sobie. Pozostaje mimo to pewną siebie i zdecydowaną osobą. Nie lubi narzucać się ludziom, zawsze jednak jest gotowa służyć radą i pomocą. To wierna i prawdziwa przyjaciółka, na której można polegać w każdej sytuacji.

Predyspozycje zawodowe

Ewa spełni się jako nauczycielka, laborantka, lekarka, pielęgniarka, bizneswoman.

Imieniny

Ewa imieniny obchodzi 14 marca, 23 kwietnia, 25 lipca, 6 września, 3 października, 24 grudnia.

Najbardziej popularną datą obchodzenia imienin Ewy jest **24 grudnia**.

Formy obcojęzyczne

Eva (ogólnie przyj. forma), ève (fr.), Eve, Ewa, Ewe (niem.), Jeva (ukr.), Eeva, Eevi (fiń.), Ieva, Jieva (litew.)

Imię prawdę ci
powie...

Kilka słów o dorosłych, którzy wiele zrobili dla dzieci

MARIA KONOPNICKA

Maria Konopnicka (zd. Wasiłowska), przyszła na świat 23 maja 1842 r. w Suwałkach. Gdy miała siedem lat, rodzice przenieśli się do Kalisza i tam poetka spędziła dzieciństwo i młodość. W 1854 r. zmarła jej mama. Miała pięcioro rodzeństwa, brata i cztery siostry. W latach 1855-1856 uczyła się na stacji u sakramentek i tam poznała Elżbę Orzeszkową, wtedy jeszcze Pawłowską; ich przyjaźń trwała do końca życia Marii.

W roku 1862, 10 września, Maria Wasiłowska poślubiła o 12 lat starszego Jarosława Konopnickiego. Po ślubie wyjechali do miejscowości Bronowo, dziś woj. łódzkie. Pod koniec 1863 r. musieli

wraz z mężem i małym synkiem wyjechać do Drezna, z powodu zagrożeń represjami dla męża. Wrócili rok później. W czasie ośmiu lat małżeństwa, Maria i Jarosław doczekali się ośmiorga dzieci. W 1872 r. sprzedał majątek w Bronowie i rodzina przenieśli się do Gusina. Pisarka już od jakiegoś czasu tworzyła utwory, a zadebiutowała dwa lata wcześniej wierszem: „W zimowy poranek”, opublikowanym w dzienniku „Kaliszanin”. Mąż nie był entuzjastą jej talentu i debiutami poetyckimi, a Maria nie mogła znieść ograniczeń i kontroli ze strony męża. W 1877 r. odeszła od niego i wraz z szóstką dzieci przenieśli się do Warszawy. Pracowała tam udzielając korepetycji i publikując swoje utwory.

W latach 80. Konopnicka pracowała w redakcji pisma dla kobiet „Świt”. Współpracowała z tygodnikiem „Bluszcz”, pisała nowele. Od roku 1890 przebywała w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Włoszech, Francji, utrzymując stałe kontakty z krajem, współpracując z wydawnictwami, prasą i organizacjami społecznymi. Na łamach m.in. „Kurier Warszawski” zajmowała się krytyką literacką. W 1908 roku opublikowała „Rotę” – wiersz, który był protestem przeciw polityce germanizacji w zaborze pruskim. Za pomocą utworów sprzeciwiała się ustrojowi oraz niesprawiedliwości społecznej.

Uczestniczyła w proteście przeciwko prześladowaniu dzieci polskich we Wrześni, akcji potępiającej represje władz pruskich. Walczyła o prawa kobiet, o pomoc dla więźniów politycznych.

Maria Konopnicka zmarła na zapalenie płuc 8 października 1910 w sanatorium „Kisielki” we Lwowie. Została pochowana 11 października 1910 roku na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie.

Fragment nagrobka Marii Konopnickiej
– Cmentarz Łyczakowski we Lwowie
– fot. H. Tarańska

W Żarnowcu znajduje się dworek, który pisarka otrzymała jako dar narodu... – fot. H. Tarańska

Zasłynęła prozą i utworami skierowanymi do dzieci, wśród których najbardziej znane to: „O krasnoludkach i sierotce Marysi”, „Na jagody”, „Stefek Burczymucha”, „Co słonko widziało”, nowele „Dym”, „Nasza szkapa”. Skąd się to wzięło? Myślę, że przyczyniło się posiadanie licznej gromadki dzieci.

Konopnicka dorastała w domu, gdzie panowały surowe zasady, być może chciała dla swoich dzieci innego dzieciństwa. Maria była także doskonałą obserwatorką, widziała krzywdę, jakiej doświadczali młodociani. Żyła także w czasach, dziecko zaczynało być dostrzegane i miało swoje prawa.

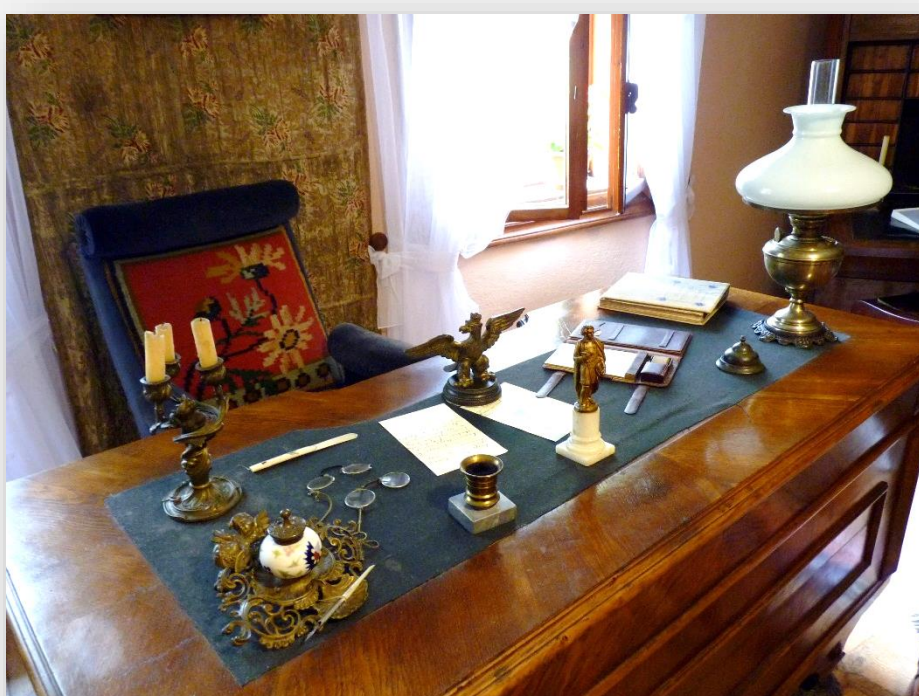
Warto wspomnieć, iż na Podkarpaciu, w Żarnowcu znajduje się dworek, który pisarka otrzymała jako dar narodu na 25- lecie twórczości, w 1903 r. obecnie znajduje się w nim Muzeum Marii Konopnickiej. Rok ubiegły, 2022 został ogłoszony m. in. rokiem Marii Konopnickiej, a jeden z kraterów na planecie Wenus ma nazwę Konopnicka.

- A kto ciebie, śliczna tęczu,
Siedmiobarwny pasie,
Wymalował na tej chmurce
Jakby na atlasie?

Słoneczko mnie malowało
Po deszczu, po burzy;
Pożyczyło sobie farby
Od tej polnej róży.

Pożyczyło sobie farby
Od kwiatów z ogrodu;
Malowało tęczę na znak,
Że będzie pogoda!

M. Konopnicka, „Tęcza”

Burko, przy którym pracowała pisarka – fot. H. Tarańska

Dziecko grzeczne czy asertywne?

Większość rodziców marzy o tym, by jego dziecko było grzeczne, nie zawsze jednak zdajemy sobie sprawę, że już we wczesnym dzieciństwie dziecko potrafi zachować się w sposób asertywny. Domagając się czegoś lub mówiąc stanowcze „Nie!”, nie zawsze robi to w pełni świadomie. Taka postawa dziecka nie zawsze jest dla nas pożądana. No bo jak postawić do kąta dwuletnie dziecko, wtedy, gdy nie zgadza się na... jedzenie, ubranie, mycie itd. nie podając istotnych argumentów?

Jak ugryźć to jabłko?

Aby dziecko umiało zachowywać się w sposób asertywny, musi się tego nauczyć. To umiejętność nabyta. Nie zawsze grzeczne zachowanie dziecka jest działaniem pożądanym. Czasami emocje, które pojawiają się w efekcie zgadzania się na zbyt wiele, mogą prowadzić do skrywania i kumulacji emocji, a później wybuchamy jak wulkan. Co nie zawsze jest przyjemne dla naszego odbiorcy.

Zachowanie asertywne ma na celu przede wszystkim być świadomym swoich uczuć, potrzeb i myśli oraz umiejętność ich wyrażania. Otwarcie, stanowczo, ale spokojnie, bez agresji z zachowaniem szacunku dla siebie i innych.

Dziecko uczy się tego stopniowo uczestnicząc w życiu społecznym. W przedszkolu, w szkole, podczas zabawy na podwórku, na feriach poza domem czy obozie letnim. W kontaktach z rówieśnikami i dorosłymi.

Z czasem sytuacje stają się coraz bardziej wymagające. I niestety nawet Karolcia będzie musiała się z nimi zmierzyć. Nie ma takiego człowieka, którego by ominęła ta lekcja. Każdy z nas musi się tego nauczyć.

Ale jak?

Najprościej będzie podglądać, jak to robią inni i w ten sposób opanować tę cenną umiejętność. Można też coś poczytać na ten temat. Stwarzajmy okazję albo uczestniczmy w sytuacjach, które temu sprzyjają. Z czasem wejdzie nam to w nawyk. Uczmy się też mądrze argumentować, wtedy przekaz będzie bardziej czytelny.

- Mamo czy mogę wyjść na podwórko? – Tak, tylko wróć przed siódmą na kolację, w innym wypadku będziesz musiał/a sobie sama odgrzać albo zjeść zimną.

- Dobrze. Zatem postaram się wrócić na czas.

Oczywiście, czasami system działa. Czasami trzeba go jednak jeszcze szlifować.... A jak to wygląda u Ciebie? Czy już potrafisz zachować się asertywnie? Jak jeszcze nie czujesz się swobodnie, nie trać czasu, by opanować tę cenną umiejętność.

Jesteś asertywny, to nie znaczy, że nie jesteś grzeczny. To idzie pogodzić. Jak nie spróbujesz, to się nie przekonasz 😊

Powodzenia!!!

Bibliografia:

Coleger Elizabeth *Jak nauczyć dziecko asertywności*, Ridero IT Solution, 2022.

Kasdepke Grzegorz, *Bon czy ton. Savoir vivre dla dzieci*, Literatura, 2022.

Żyliński Jarek, *Granice dzieci i dorosłych*, Natuli, 2022.

Nadopiekuńczy rodzic – późniejsze konsekwencje

Czasami powtarzamy coś kilka razy, by być dobrym w tym, co robimy. To tak jak gra na instrumencie: dla jednego będzie to „butka z masłem”, dla innego „ciężka harówka”. Najważniejsze jest, by dziecku pozwolić iść swoją własną ścieżką. Rolą rodzica jest pokierować, a nie wyreżać. Dlatego nawet czasami „ciężka harówka” może być cenniejszym doświadczeniem niż „warunki zbyt cieplarniane”. Nasze marzenia nie mają granic, nie możemy ulegać wpływom innych, sami musimy zmierzyć się z życiem, podjąć decyzję, obronić się.

Niejednym z nas złała się na tym, że zachował się w sposób nadopiekuńczy w stosunku do dziecka. Ale czy zawsze takie zachowanie jest pożyteczne? Czy czasami nie wyrządza więcej szkody, niż pożytku. Wiadomo, że nie będziemy traktować chłopców jak dziewczynki, a dziewczynki jak chłopców. Czy dzieci nie potrzebują przestrzeni, by móc się prawidłowo rozwijać, by pozwolić mu rozwinąć umiejętności i wzmocnić jego wewnętrzną motywację? Dziecko potrzebuje „spotkać się w różnych życiowych sytuacjach”.

Zadaniem rodzica jest dać przestrzeń tam, gdzie dziecko tego potrzebuje. A skrócić dystans tam, gdzie sytuacja tego wymaga.

Żyjemy w innych czasach niż nasi rodzice, dziadkowie. Inaczej żyją ludzie w innych częściach świata. Nie zawsze dobry rodzic to nadopiekuńczy rodzic, czasami wymagający żołnierz (kobieta) będzie bardziej wymagający jak mężczyzna (policjant). Ale zjawisko nadopiekuńczości to nie tylko nasz problem. To zjawisko, występujące powszechnie.

Nawet w rodzinie wielodzietnej mama nie będzie traktować wszystkich swoich dzieci jednakowo. Bo każde z nich jest indywidualnością, więc nie możemy wszystkich postawić „na bramce”. Ktoś będzie lepszym rozgrywającym, jak bramkarzem. A ktoś inny po prostu nie będzie zainteresowany brać w tej grze udziału. Za to nikt ich nie przebiję w tym co lubią.

Życia się nie da powtórzyć: ale czy każdy potrzebuje tego samego? W grupie kilkunastu osób zgadnąć, co dziecko chce, potrzebuje, nie jest prostym zadaniem. Dążmy do jak największej samodzielności i rozwijania swej kreatywności, wtedy problem nadopiekuńczości nie będzie aż tak dotkliwy. Uczmy się tego, my jako dzieci dorosłych dzieci.

Dzieci, pomóżcie swoim rodzicom nie traktować was zbyt twardo/tağodnie.

Bibliografia:

Lythcott Haims Julie, *Putapka nadopiekuńczości. Czy wyrządzamy krzywdę swoim dzieciom starając się za bardzo?*, Dobra Literatura, 2018.

Postuchajki. 12 ważnych opowieści. Polscy autorzy o wartościach dla dzieci. Audiobook. CD, Papiłon

Steinke-Kalembka Joanna, *Dodaj mi skrzydeł! Jak rozwinąć u dzieci motywację wewnętrzną*, Samo Sedno, 2020.

BIBLIOTEKI – DUŻE, MAŁE... NIETYPOWE

Biblioteki są bardzo ważnymi instytucjami w społeczeństwie. Pełnią wiele funkcji; służą zaspokajaniu potrzeb oświatowych, kulturalnych i informacyjnych ogółu społeczeństwa oraz uczestniczą w upowszechnianiu wiedzy i kultury. Dlatego już od 41 lat, **8 maja** w Polsce obchodzony jest Dzień Bibliotekarza i Biblioteki.

Biblioteka to miejsce, w którym zgromadzone są książki, czasopisma i inne materiały, takie jak filmy, muzyka, pliki cyfrowe, do których można mieć dostęp, aby je przeczytać, obejrzeć lub posłuchać.

Każdy z nas w swoim życiu chociaż raz (a może i wiele razy) odwiedził takie miejsce. Chociażby w pierwszej klasie, kiedy to po nauce alfabetu, dzieci otrzymały swoje karty biblioteczne i stały się pełnoprawnymi czytelnikami.

Z racji wszechstronnej tematyki książek, biblioteki możemy podzielić np. na biblioteki naukowe, biblioteki fachowe, biblioteki szkolne, biblioteki pedagogiczne, biblioteki związkowe i wiele innych.

Oczywiście wraz z rozwojem nauki i techniki rodzajów bibliotek przybywa i tu przykład biblioteki cyfrowej.

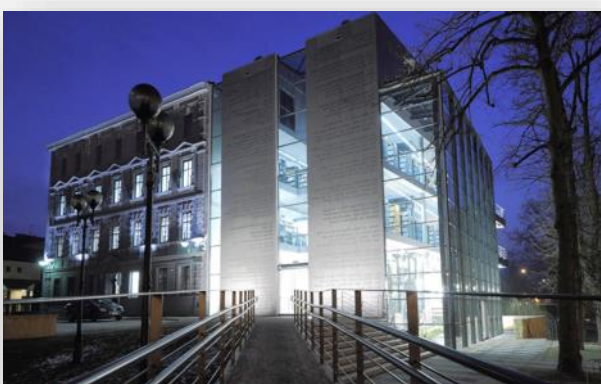
Najstarsza znana nam biblioteka na świecie, powstała w VII w. p.n.e. w Niniwie. W Polsce, najstarszą jest utworzona w 1747 r. przez braci Załuskich, Andrzeja i Jana, Biblioteka Publiczna Załuskich. Na dzień dzisiejszy **największą** biblioteką w Polsce jest Biblioteka Narodowa w Warszawie i posiada ponad 3 mln woluminów. Dla porównania, **najmniejsza** biblioteka w naszym kraju znajduje się w szkole w Rejowcu (woj. wielkopolskie) i znajduje się w pokoiku z trzema regałami.

Według Głównego Urzędu Statystycznego, na koniec 2021 r. w Polsce funkcjonowało 7 693 bibliotek publicznych. Nie sposób ich wymienić, ale jako ciekawostkę podam kilka nietypowych bibliotek w Polsce.

Biblioteka w Głuchołazach – mały obiekt, który wcześniej pełnił rolę budynku gospodarczego, a następnie kina. Odnowiony, spełnia teraz rolę miejsca, gdzie każdy poczuje się dobrze.

Stacja Kultura w Rumii – nazwa nie jest przypadkowa, ponieważ mieszcząca się tam biblioteka powstała z części dworca kolejowego. Bardzo nietypowe miejsce, z drugiej jednak strony- pomysłowe. Chociażby dla podróżnych, którzy muszą długo czekać na pociąg.

Biblioteka w Opolu – będąc w tym mieście możemy podziwiać połączenie starego budownictwa z nowoczesnym obiektem. To, co najbardziej rzuca się w oczy, to elewacja z wypisanymi tekstami Edwarda Stachury. W tej bibliotece można zacząć czytać jeszcze zanim przekroczy się jej progi!

Sopoteka – wnioskując z nazwy biblioteka ta mieści się w Sopocie. Kiedy pogoda nie rozpieszcza, zawsze można udać się do Sopoteki, biblioteki inspirowanej morskimi klimatami i złocistym piaskiem.

Biblioteka Grafitt we Wrocławiu – placówka ta powstała z połączenia 4 filii. Wyróżnia się niecodzienną kolorystyką wnętrza i obiektów, które się w niej znajdują. Dominuje czerń, czerwień, odcienie pomarańczy i żółci. Tutaj, z pewnością nie uśniemy.

Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego – to miejsce dla osób, które cenią sobie kontakt z naturą. Na dachu budynku biblioteki został założony ogromny ogród, który przyciąga uwagę równie wielką jak umieszczone w niej zbiory książek.

cenią sobie kontakt z naturą. Na dachu budynku biblioteki został założony ogromny ogród, który przyciąga uwagę równie wielką jak umieszczone w niej zbiory książek.

Biblioteka Gdańska w Łodzi – kolejne

kameralne miejsce, gdzie

każdy swój kąt i duży i mały. Na uwagę zasługuje aranżacja wnętrza z głównym motywem ściany z cegły. Bo nie na darmo Łódź zwana jest „miastem z czerwonej cegły”.

Biblioteka Uniwersytetu Łódzkiego – kolejne nietypowe miejsce.

Wchodząc do środka ma się wrażenie, jakby się było trochę na plaży, trochę w parku. Drewniane domki, huśtawki, pufy...

Biblioteka we wsi Ludwin – ta biblioteka ma

niecodzienną atrakcję -

umożliwia czytelnikom obserwowanie gwiazd! Wszystko to w ramach

specjalnego tarasu widokowego. Ale to nie wszystko, prąd do czytania zapewniają panele słoneczne, a sama biblioteka dysponuje wieloma ciekawymi miejscami jak sala multimedialna czy „Przystań seniora”.

Biblioteka w Lublinie – zasiedla budynek starej karczmy i nawiązuje do ekologii. Przeważa drewno, kamień i imponującą ilością zieleni i roślinności.

Na świecie istnieje wiele bibliotek, które różnią się wyglądem, rozmiarem, kolorystyką i ofertą księgozbiorów. Niezmienna pozostaje ich funkcja, którą jest gromadzenie i przechowywanie książek i woluminów. Zachęcam więc do częstego korzystania z takich miejsc. Zbliżają się wakacje, więc kto wie? może ktoś z nas wybierze się do jednej z nietypowych bibliotek.

Z ŻYCIA ŚWIETLICY

Owoce zamiast słodczy

Koktajle są szybkie i łatwe w przygotowaniu. Są sycące i zdrowe, dlatego sprawdzają się jako drugie śniadanie. Są również świetną alternatywą dla coli i niezdrowych przekąsek. Warto wprowadzić je do diety dziecka, ponieważ dostarczają witaminy mikroelementów niezbędnych do prawidłowego wzrostu i rozwoju.

SMACZNEGO!

Wiosenne przepisy

Frytki z batatów

Składniki:

- 2 bataty
- 3 łyżki oliwy z oliwek
- 4g papryki wędzonej
- 1 łyżka miodu
- szczypta soli i pieprzu

Przygotowanie:

Bataty obierz i pokrój w dość grube frytki. Przetóż do miski, oliwę wymieszaj z miodem i papryką, rozłóż na blaszce do pieczenia piecz je w 200°C przez 30-35 min.

Smacznego!

Przepis na szaszłyki z kurczaka z ananasem i czerwoną cebulą

Składniki:

- 300 g piersi z kurczaka
- pół ananasa
- pieprz i sól
- 1 czerwona cebula
- 3 łyżki ketchupu
- 2 ząbki czosnku
- 0.5 łyżeczki oregano
- 0.5 łyżeczki kuminu mielonego (nieobowiązkowe)
- troszkę liści kolendry

Przygotowanie:

Umyj dokładnie mięso i pokrój w kostkę. Następnie przygotuj marynatę z ketchupu, czosnku i przypraw. Ananasa i cebule pokrój w kostkę i nabij na szaszłyki gotowe szaszłyki daj do gotowej marynaty i marynuj przez 1 godz. następnie ułóż na grilla i piecz przez 10-15 min z jednej strony. Podawaj z ulubionym sosem lub same.

Smacznego!